DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelických sborů v Krnově a Bruntále

ROČNÍK 30 ČÍSLO 2 KVĚTEN 2026

Úvodník

Neboj se, vždyť já jsem s Tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem Tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomocí ti budu, budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti

Izajáš 41,10

Nevím, jestli to mají jiní časopisci podobně, ale pro mě je psaní úvodníku nejhorší disciplínou ze všech. U jiných článků člověk vychází z konkrétního nápadu, který rozpracuje, nebo ze setkání s člověkem, s nímž zaznamená rozhovor, nebo z akce, o které napíše reportáž. Ale úvodník?

Měl by být aktuální, odrazit se od nějakého akutního tématu, aby čtenáře zaujal a nalákal ke čtení zbytku časopisu. Ale zároveň nesmí být příliš podrobný, nesmí věc rozebrat do poslední nitky a nesmí dát víc odpovědí než otázek, protože by to lidi mohlo naopak od čtení odradit.

Čtrnáct dní si lámu hlavu, co tedy napsat. Kolem lítají samá negativa: Války neustávají, naopak se ještě rozšiřují. Ekonomické krize přecházejí souvisle jedna ve druhou a finanční těžkosti doléhají na čím dál větší množství lidí. Politikové, kteří by měli situaci řešit, naopak problémy ještě prohlubují, a často jsou sami zdrojem neštěstí. Do toho nemoci, problémy pracovní nebo rodinné; o církvi ani nemluvě.

Copak tohle se dá použít do úvodníku? Zkazit lidem náladu hned na začátku? To by bylo vskutku prvotřídní předznamenání pro nové číslo časopisu.

Takhle jsem si marně lámal hlavu až dodnes. Díky zvláštním okolnostem jsem se ocitl pozdě v noci s autem uprostřed kopců Slavkovského lesa, zaparkoval jsem, abych si po dlouhé jízdě trošku odpočinul. Ráno mě vzbudil zpěv ptáků a šum lesa dlouho před nastaveným budíkem. Procházka rašeliništěm a východ slunce nad stromy mě naladily úplně jinak, než televizní zprávy nebo facebookové reelsy jiných rán.

Krása Božího stvoření, která stále aspoň na některých místech zůstává zachována, je úžasným lékem na přehlcení nemocemi a trapnostmi lidského světa. Koruny stromů, květy borůvek, stopy zvěře, kapky deště i lesklá vodní hladina nějak umocňují Boží ujištění pro naše dny: „Neboj se, vždyť já jsem s tebou“ – tak nám zaznamenal prorok Izajáš, co říká Hospodin svému lidu.

A tak si to opakujme stále znova: Bůh je s námi, navzdory negativním zprávám, navzdory destrukci, kterou do světa vnáší lidský hřích. Bůh je s námi, a proto má smysl se tam, kde jsme, snažit o pěstování ovoce Božího Ducha – lásku, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost a sebeovládání (Ga 5,22-23) – a usilovat o změnu k lepšímu.

ŠJ

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově a Bruntále vydáván pro členy a přátele sboru za dobrovolný příspěvek.
Redakční rada: Tamara Maláčová, Štěpán Janča, Petr Strnadel.

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel.: 739 244 607.
Kazatel sboru: Štěpán Janča.
Pravidelná shromáždění: Neděle 9.45 bohoslužby v evangelickém kostele,
Úterý: 17.00 biblická hodina na faře,
Pátek: modlitební setkání v 18.00 na faře.

Fotografie na titulní straně: **www.pavelkarmelita.blog.cz**

EXIT KLUB

V březnovém vydání Pastýře jste se mohli dočíst o pozdvižení na krnovských školách – EXIT TOUR – na které bude navazovat velké dobrodružství, tedy pravidelné setkávání mladých. Po dvou měsících můžeme konstatovat, že se skutečně začala každou středu v pět scházet skupinka dobrodruhů v počtu 5-15 účastníků. Kluby jsou připravovány ve spolupráci s Křesťanským společenstvím Krnov a scházíme se na střídačku jednou u nich a jednou u nás.

Program setkání se skládá z her, muziky, povídání a rozhovorů o tématech obecných, ale i osobních (snažíme se vybírat témata, která se dotýkají mladých lidí – jako je přátelství, komunikace, osobní hodnota člověka, apod.; rozhovory se občas dostanou i k velmi hlubokým osobním otázkám, sdílení různých názorů, a dokonce někdy i k modlitbě za řešení konkrétních problémů někoho z účastníků), a jídla (většinou pochutiny typu křupek a čipsů, ale často někdo upeče i bábovku, dvakrát jsme už měli dokonce palačinky nebo lívanečky, jednou nám dokonce jistá ochotná dobrovolnice míchala drinky, samozřejmě bezalkoholové).

Po d vou měsících můžeme také už říct, že se vytvořilo malé jádro skupiny – několik děcek, kterým klub přirostl k srdci a kterým přináší něco důležitého do života a kteří s nadšením přicházejí na každé setkání. Jsme velice rádi, že se to povedlo – právě to bylo jedno z našich nejhlavnějších očekávání a doufání, se kterými jsme do celé této akce šli.

Jsme vděční Pánu Bohu za to, že se tato aktivita mohla rozběhnout, vidíme v tom Jeho požehnání a Jeho otvírání dveří, které bychom my sami otevřít nedokázali.

Pokud jde o plány do budoucna, určitě chceme, aby tato aktivita pokračovala i v příštím školním roce, a v tuto chvíli přemýšlíme, jak pro EXIT klub využít prázdniny. Sháníme také finanční prostředky na náklady programu, na vybavení (hry, hudební vybavení, sportovní potřeby, občerstvení...). Pokud byste chtěli tuto činnost podpořit, velmi nám to pomůže.

Děkujeme také všem, kdo dobrovolně a ve svém volném čase pomáhají s organizací a zajištěním těchto podvečerů. Stejně tak děkujeme všem, kdo podporují tuto práci financemi nebo různými dobrůtkami. Velmi důležitou podporou jsou pro nás vaše modlitby. Prosíme, myslete na nás, kdo klub připravujeme. Abychom měli moudrost slova, abychom věděli, co říkat a co naopak neříkat. Aby všechno, co se děje v klubu, mohlo padnout na úrodnou půdu. Myslete prosím také na ty mladé, kteří přicházejí do klubu.

A připomínáme pozvání pro všechny mladé ve věku –náct: Přijďte se podívat na EXIT KLUB – každou středu od 17. 00.

ŠJ, MM

Tábory

Pro děti mezi 9 a 14 lety chystáme v létě tábor. Indiánská týpí, louka, les a řeka, hry, přežití v divočině, dobrodružství a sebepřekonávání, dobrá parta, táborové ohně, výlety, zpívání, raci, škvoři a komáři, tedy všechno, co k takovému táboru patří. Tábor bude od 18. do 26. 7. na Spálově.

Bližší informace a přihlášky jsou k nalezení na:

http://www.ymcaorlova.cz/tabory/tabor-spalov/

Pro mladší děti bude opět příměstský tábor v Krnově, od 17. do 21. 8. Ten už je naplněn, takže není možné se už přihlašovat.

Budeme vděční za vaši modlitební podporu obou táborů.

ŠJ

Křesťané uprostřed chaosu

Sedím v pokoji v křesťanském konferenčním centru Highgate House ve střední Anglii, kam jsem byl vyslán, abych nasál farářskou inspiraci ze zkušeností Spojené reformované církve (URC). Spolu s kolegou Martinem Sabo z Prahy-Strašnic se účastním čtyřdenního farářského kurzu, kterého se účastní asi čtyřicet farářů URC plus dva hostující Čechobratři. Program se točí kolem dvou hlavních témat: 1. „Rozhněvané“ žalmy (např. 22., 137. nebo 139…) a 2. „Tiché probuzení“ mezi mladými lidmi v Británii a jeho důsledky pro církev. Obě témata jsou nesmírně zajímavá a domů si povezu spoustu podnětů k přemýšlení i ke kázání, ale úplně nejzajímavější – jak to obvykle bývá – jsou kuloární rozhovory s kolegy z Londýna a okolí.

Účastníky jsou, jak už jsem zmínil, faráři URC ze dvou „seniorátů“ na severu a východě Londýna. Což je společnost velmi pestrá – zatím jsem kromě „čistokrevných“ Angličanů mluvil s Američanem, NovoZélanďanem, Tchajwankou, Brazilkou, Ghaňankou, Australanem, dvěma Indy a dvěma Zimbabwany. Minimálně polovina kurzistů pochází ze zemí nejen mimo Británii, ale dokonce mimo Evropu. Skoro polovina má jinou barvu pleti, než jakou bychom si představili, kdyby nám někdo vyprávěl o anglickém faráři.

Pozoruhodná je taky ona „spojenost“ Spojené reformované církve. K URC se přidali vedle tradičně reformovaných také třeba metodisté nebo baptisté. Je to asi jako bychom u nás spojili evangelíky s církví bratrskou, křesťanskými sbory, baptisty, a začali koketovat i s apoštolskými. Takže spolu s pestrostí národnostní si užíváme i pestrost věroučnou.

Přibližně polovina účastníků jsou ženy, polovina muži. Vychází to dokonce tak, že senior jednoho seniorátu je chlap, ve druhém šéfuje dáma, a stejně to je s tajemníky pro vzdělávání kazatelů (což jsou hlavní organizátoři celé akce) nebo s mládežnickými faráři, kteří tady hovořili o generaci Z (tedy o mládeži mezi 12 a 26 lety).

Každý z účastníků přináší do společenství své osobní zkušenosti i učení své denominace, liturgii svých sborů (naprostá většina farářů URC se stará o tři sbory, farář monosborový je velkou vzácností), osvědčené i neosvědčené nápady a experimenty. Dohromady je to úžasný kotlík, ze kterého si člověk může nabrat inspirace i poučení; to vše ve vzájemné úctě a atmosféře vzájemného přijetí a podpory. Ať jsou to společné bohoslužby, diskuze nad otázkami přednášejících nebo volnočasové rozhovory, třeba u sklenice Guinessu, člověk má pořád o čem přemýšlet.

Musím ovšem přiznat, že jedno téma spojuje velmi jednoznačně úplně všechny, a bohužel to není téma teologické. Jsou to obavy z vývoje politické situace ve světě. Británie je sice poměrně daleko od Moskvy a celý Atlantik ji dělí od Trumpových Států, druhého pólu současné nestability, a zároveň je historicky rozkročená po celé zeměkouli, takže s ní světotřesení necloumá tak, jako s maličkou zemí, uzamčenou uprostřed Evropy, ale i sem dosahují ozvuky toho, co momentálně hýbe globální společností.

Záměrné podkopávání demokratického systému (který vyrostl z podhoubí křesťanského chápání hodnoty každého jednotlivce v očích Božích, z křesťanské svobody a zodpovědnosti před Bohem), manipulace a dezinformace, řízená polarizace a hrubnutí společnosti, rozdmýchávání nacionalistických a rasistických nálad, normalizace lži a korupce – to vše netrápí jen naši zemi, ale celou globální komunitu. Jsou rozpoutávány nové a nové války, vyvolávány ekonomické krize, a to vše jen pro nenasytnost mocných zbohatlíků, kteří se neohlížejí na utrpení miliónů lidí a zákony si překrucují podle toho, co jim přinese navýšení na jejich kontech. To vše rouhavě zaštiťováno zbožně se tvářícími řečmi, překroucenými biblickými citáty a dojemnými fotkami církevních hodnostářů, žehnajících mocnářům s mesiášským komplexem a bezednými peněženkami.

Přiznám se, že by mě ani ve snu nenapadlo, že budu někdy přikyvovat Marxově kritice moci nadnárodního kapitálu, a už vůbec ne v Anglii (i když je pravda, že právě v Anglii Marx Kapitál napsal) při přednášce baptistické profesorky sociologie. S naší historickou zkušeností víme až moc dobře, že Marxovi se problém vyřešit nepodařilo, mimo jiné proto, že nepočítá s všelidskou hříšností a korumpujícím vlivem moci a majetku; přesto jeho stanovení „diagnózy světa“ (tedy, že největší utrpení je způsobeno hrstkou přebohatých bez ohledů a bez zábran, kteří dokážou vydělávat i na tom utrpení, na válce nebo ekonomické krizi) v současné době je docela aktuální.

Zároveň ve světle (vlastně spíš v zatemnění) světové politiky dostávají nový význam biblické příkazy zastávat se chudých a odstrkovaných nebo Ježíšovo odmítnutí Satanského pokušení ovládat svět a disponovat celým jeho bohatstvím. A co teprve přikázání „Nevezmeš Boží Jméno nadarmo“ anebo výzva ke službě a k solidaritě se strádajícími – neboť „cokoli jste udělali pro potřebné tohoto světa, pro Krista jste udělali, a co jste neudělali pro bezmocné, ani pro Boha jste neudělali“ (Mt 25, 35-36)!

Chvála Bohu, že jako křesťané můžeme žít biblickou nadějí, že Boží Láska a Boží Spravedlnost nakonec přemůže zlo a rozbroje. Boží Duch nám pomáhá vzpírat se pokušení moci a majetku. Můžeme prožívat Boží pokoj při bohoslužbě, při Večeři Páně, při naslouchání Božímu Slovu a při modlitbě, jak v soukromí tak ve společenství. Můžeme a máme aktivně spolupracovat na šíření Božího pokoje v našem světě – slovem a skutkem. Jsme posláni Pánem osobně, abychom vnášeli do světa Boží Království, kde poslední se stávají prvními a utištění jsou pozvedáni do Boží Přítomnosti.

Z výpravy do Anglie si tedy nakonec odvážím několik postřehů, o které bych se s vámi rád podělil:

1. I texty, které se zdají na první pohled být příliš divoké a modernímu člověku nesmírně vzdálené, mohou v konkrétní situaci k člověku promluvit. Neuzavírejme se do našich předsudků a prosme Pána, aby nám pomáhal porozumět, co nám On sám chce říci.

2. I sbory a církve, které se zdají být vyschlé a umírající, mohou opět ožít, třeba potichu – z Boží milosti, lásky a spravedlnosti. Pán má moc proměňovat lidská srdce a povolává si své lidi překvapivým způsobem. Pro nás z toho ovšem opět vyplývá úkol, abychom my se ztišovali, naslouchali hlasu Božímu a následovali Jej.

3. Máme se spoléhat na Hospodina, Boha všemohoucího, ne na politiky a vůdce. Za ty se máme přimlouvat, aby vládli spravedlivě a pečovali o lidi, jim svěřené. A někdy jim také máme po vzoru proroků dát najevo, že i ti nejvznešenější lidé jsou jen lidé, podřízení Božím pravidlům pro správu světa. A že úkolem vysoko postavených je prosazovat právo a zastávat se slabých a utištěných.

4. Nejsme v tom sami. Tak jako apoštol ujišťoval dávné křesťany, že bratři všude na světě procházejí stejným utrpením (I.Pt 4,9), můžeme se i my navzájem povzbuzovat, a proti chaosu, lži a nemilosrdnosti bojovat společně – přes hranice států i přes oceány.

ŠJ

Pozvání k modlitbám

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu. *I. Tm 2, 1-4*

Tohle napsal apoštol před dvěma tisíci lety. Už tenkrát volal Kristovy následovníky k modlitbám.

Věříme, že to platí stále i dnes. Proto se i my modlíme – nejen každý sám někde o samotě, ale také při společných modlitebních setkáních:

-> Každý pátek v 18.00 na krnovské faře – modlitební chvíle

-> První pondělí v měsíci v 18.00 v různých krnovských sborech – ekumenické modlitby

-> Poslední pátek v měsíci od 6.00 do 18.00 modlitební řetěz – zapojte se tam, kde jste, v době, která vám vyhovuje; pokud možno se zapište na seznam v kostele, ať se podaří zajistit, že je řetěz nepřerušený a v každou chvíli dne se někdo modlí

A za co se modlíme? Za všechno, co nám přijde na mysl. Ale určitě je v současné době zvlášť důležité se modlit – tak jak to psal apoštol – za všechny lidi, a speciálně za vládce, kteří mají v rukou moc nad ostatními lidmi, tak aby se dalo na světě žít v klidu a skutečné zbožnosti. Ale o co prosit, když se modlíme za vládce? A máme se modlit i za tyrany a násilníky, lháře nebo podvodníky?

Ani Ježíš, ani Pavel nevyloučili z modliteb nikoho. Máme se modlit za mocnáře, ať se jmenují Vladimír, Donald, Andrej nebo třeba Kim. To ovšem neznamená, že se máme přimlouvat, aby se jim dařily jejich nezákonnosti nebo jejich zneužívání pravomocí. Naopak. Máme jim vyprošovat Boží požehnání v podobě neodbytného a neošiditelného svědomí, milost, aby rozeznávali dobré od zlého a přidrželi se dobrého, pokoru a ducha služby, aby nezneužívali své moci nad lidmi, ale aby pečovali o ty, kdo jim byli svěřeni do rukou. Jen tak budeme moci žít tichým a klidným způsobem života, podle vůle Boha Zachránce.

ŠJ

Rozhovor s Anežkou Vašířovou

Víru vnímám spíš jako vztah

Velikonoční neděle byla pro náš sbor opravdu velkým dnem. Jednak jsme si jako každý rok připomínali tu úžasnou zprávu o vzkříšení Božího Syna Ježíše a druhou radostí byl křest mladé dívky, která se rozhodla tohoto Ježíše pustit do svého života a následovat Jej. Naší novou sestrou se tak stala mladičká slečna Anežka Vašířová. I když ji známe a v kostele vídáme, myslím, že všichni se rádi s Anežkou ještě více seznámíme.

● Anežko, kdy ses narodila, jakou školu studuješ a co na rodičích nejvíce obdivuješ?

Narodila jsem se 2. 8. 2012 a chodím na gymnázium v Krnově. Na svých rodičích nejvíce obdivuji to, že to nejsou rodiče v „přísném“ slova smyslu, ale že jsou spíš mí kamarádi. Nechovají se ke mně jen jako k dítěti, ale berou mě jako člověka, kterému důvěřují a můžou s ním mluvit úplně přirozeně o všem. Díky tomu můžu být před nimi sama sebou, říct prakticky cokoliv a nemusím si hlídat každé slovo.

● *Křest 5. dubna 2026, Anežka s rodiči.*

● Můžeš prozradit jaké máš koníčky? Co ráda děláš ve svém volném čase?

Každý den běžím hned ze školy na atletiku a potom ještě večer na horolezení, takže toto jsou asi moje nejčastější koníčky. Kromě toho si ale ráda občas zahraju na klavír nebo na kytaru. A jinak mám moc ráda turistiku, cestování, šplhání po horách…

● Jsi ještě velmi mladá. Máš už jasno, na co by ses chtěla v životě zaměřit?

Každou chvíli se můj názor na to, čím bych chtěla jako velká být, mění a už jsem těch názorů prostřídala několik a já stále nevím. Jediné, v čem mám jasno je, že chci, aby mě to bavilo a abych nechodila každý den celá vyřízená, unavená a protivná z práce domů. A právě proto jsem na gymnáziu, kde nejsem zaměřená na žádný konkrétní obor a studuji všeobecně tak, abych si potom mohla vybrat, co mě opravdu bude bavit.

● Většinou se pohybuješ mezi mladými lidmi. Co považuješ za největší problémy mladých lidí tvého věku v naší společnosti? A v čem to mají naopak snazší?

Za asi největší problém zdejších mladých lidí bych považovala to, že my tzv. „utíkáme“ od problémů nebo povinností. Tím, že od nich utečeme, tak si je ještě zhoršujeme. A to nejčastěji tak, že odejdeme scrolovat na sociální sítě, kde náš mozek může vypnout a zapomenout na vše špatné. Snazší to máme naopak ve výchově. Je nám víc věcí tolerováno. Lidi mají větší prostor na to přijít, svěřit se se svými problémy a není jim to nijak kritizováno. Ale možná se mýlím. Za minulých dob jsem nevyrůstala a nevím, jak to chodilo. Co ale vím je, že výchovu máme určitě méně přísnou.

● Myslím, že hlavním motorem života člověka je touha po smyslu – po čem touží dnešní mladý člověk? Po čem toužíš ty?

Na tuto otázku nejde úplně tak jednoduše odpovědět, protože každý člověk je naprosto jiný a každý má jiné touhy. Ale kdybych to měla shrnout do většiny procent, tak zejména u holek si myslím, že většina z nich touží po tom si takzvaně najít vlastní identitu. Nějak se zařadit do společnosti, aby nás lidi měli rádi, uznávali, abychom nebyly samy, najít, v čem jsme doopravdy dobré atd…

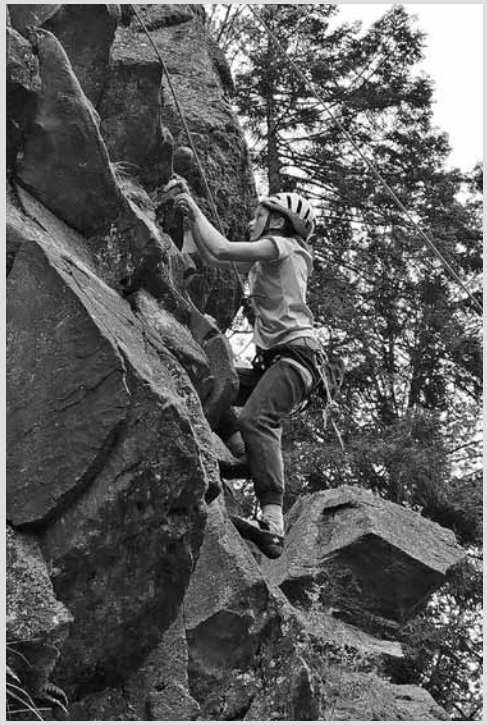

● *Anežka horolezkyně.*

● *S kmotrou L. Hoferkovou.*

● Co pro tebe osobně znamená víra v Boha?

Víra v Boha pro mě znamená hlavně vnitřní oporu a pocit, že život má i hlubší rozměr než jen to, co je na první pohled vidět. Víru nevnímám nutně jako striktní soubor pravidel, ale spíš jako vztah, který člověku pomáhá zvládat nejistotu, hledat klid a neztratit směr. Víra je pro mě určitá forma hledání, ne vždy mám odpovědi. Ale můžu věřit nebo odpovědi postupně objevovat.

● Ke křtu jsi dostala ze sboru Bibli. Určitě tam máš napsaný nějaký verš jako věnování. Můžeš nám ho prozradit?

V mém vzkazu bylo napsáno: „Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst, ale přemítej o něm dnem i nocí, abys pečlivě dodržovala vše, co je v něm psáno.“ (Jozue 1,8)

Anežko, věřím, že když budeš důvěřovat dobrotě svého Pána, určitě porozumíš smyslu svého života. A to ti moc přeji.

Tamara Maláčová

Koho pozvu, kdo k nám přijde?

„Je nás málo, a stále nás ubývá...“, stýskají si členové církevních (nejen evangelických) společenství. Přitom duchovní hlad společnosti neslábne, vznikají nové církve a křesťanská hnutí. Různé kulturní akce mají otevřeně křesťanský obsah. Na nemalém počtu spolupracují i naše sbory. Přesto v nich z těch, kdo nově objevují křesťanskou víru na Bohoslužby mnoho nepřichází.

Toužím potom, aby naše sborová společenství vytvořila prostředí, do kterého budeme moci pozvat lidi různých generací, zájmů a zaměření. Přeji si, aby se u nás cítili jako doma; aby se evangelium mohlo šířit právě v místě kde rostou, dospívají, studují, zakládají rodiny... Přemýšlím, koho mohu pozvat do sborových prostor s klubovou atmosférou (Bruntál), koho do chladivých zdí kostela (Suchdol n. Odrou) a komu nabídnout možnost podílet se na službě těm, kdo ve válce ztratili své blízké (misijní výcvikový víkend „HANGÁR“).

Křesťanský život je plný dobrodružství služby ale i pozvání k odpočinku od všech starostí a bojů. A tak se modlím za to, abych rozpoznala, koho a k čemu mohu pozvat a s napětím očekávám, kdo mé pozvání přijme. Koho byste pozvali vy? A kam?

Jana Peřtová,
kazatelka v Bruntále
a Suchdole nad Odrou

Všechno činím nové

Stojím u různých rolí ubrusů a vybírám ten, který by co nejlépe zakryl stoly ve sborové jídelně. Je to snad jedno? Není. Musí to alespoň trochu ladit. Vyberu tedy ten správný — hlavně aby prostor působil sjednoceně a příjemně.

Starý ubrus, který už nešel pořádně vyčistit, musel pryč. Nechápu, že to nikomu nevadilo. A tak s nadšením přináším nový ubrus do sborové jídelny. Jenže ne — dva stoly mají jinou velikost, a tak musím nový ubrus stříhat. Tak tedy šmik šmik... a ještě nějaké svorky, aby ubrus hezky držel. Jenže svorky poměrně rychle popadaly.

A tak přibyla alespoň vázička s květinou, aby se člověk v Božím domě cítil dobře a útulně.

To už je dnes vlastně historie, přátelé. Nyní jsou stoly nové — stejné, masivní a opravdu pěkné. Já vím, není to to nejdůležitější mít krásné a útulné prostory. Přesto si dovolím říct, že pro mnohé z nás to důležité je. Pro mě určitě.

Mít příjemné světlo nad hlavou, světlo s dobrým tónem. Čistý a současný prostor, který člověku napoví: ano, tady jsem rád. Tohle je místo, které chci budovat. Místo, kde chci trávit čas s bratry a sestrami. Místo, které je pro mě důležité a které zároveň odráží našeho Otce — Toho, který tvoří vše dobré a krásné.

Petr Lakomý, starší sboru v Bruntále

Kostel jako hangár

Miluju létání. Když se nade mnou ozve rachot vycházející z motoru helikoptéry nebo letadla, musím se zastavit a zvednout hlavu. A ještě větší radost mi dělá, prohlédnout si stroj vonící olejem a naftou z blízka.

Každý stroj potřebuje stálou péči. Kontrolu mechanických i elektrických částí. I my lidé potřebujeme pečovat o své tělo, ducha i duši. Zvlášť, když se rozhodneme svůj život věnovat misijnímu úsilí, humanitární pomoci a potěšení trpícím. I my potřebujeme ten svůj „stroj“ pořádně promazat, natankovat kvalitní „palivo“ a dobře se zorientovat ve „vzdušném prostoru“.

Právě pro takové čerpání „pohonných hmot“ byl určen HANGÁR 01 v Suchdole nad Odrou, první výcvikový pobyt určený k přípravě na domácí i zahraniční misii pro rodinné týmy.

Do našeho hangáru přistála rapová rodina ze středních Čech obohacená o pražského kameramana (12 let) ukrajinského původu. Ze západu přiletěl DJ s všestranně nadanou čtrnáctiletou dcerou a misijními aktivitami oplývající manželkou, která kromě pečování o dostatečný přísun potravy dokázala sednout také za varhany.

Ve vzduchu o nás pečovala akrobatka a ohnivá žena v jedné osobě, kterou věrně doprovázel sotva měsíční beránek Vločka a na zemi nás rozhýbala a modlitbou přikrývala „stevardka“ z Brna.

O vřelost našich vztahů se postaral „pilot“ kuchař a kazatel v jedné osobě. A nechybělo ani množství místních „leteckých techniků“, kteří přijížděli, odjížděli, pomáhali a radovali se z našeho poletování.

Společně s dalšími (asi 60) místními křesťany ze všech suchdolských společenství, jsme pak v neděli zpěvem, rapem, závěsnou akrobacií, kázáním i modlitbou oslavovali našeho Pána. To celé za přítomnosti štábu Křesťanského magazínu, který zaznamenal naše snažení digitální kamerou a z pořízených záběrů vytvořil zdařilou reportáž. Možná povzbudí i vás, abyste napříště do HANGÁRU zaletěli s námi.

Jana Peřtová,
kazatelka v Bruntále
a Suchdole nad Odrou

Čaj o páté

Už od října minulého roku se v Bruntálské modlitebně scházíme minimálně jedenkrát za měsíc k čaji a sušenkám v bohatě ekumenickém složení. „Čaj“ pak pijeme ve společnosti zajímavého hosta. V Březnu jsme jej pili s filmovým tvůrcem a komiksovým výtvarníkem Lubošem Hlavsou, v dubnu muzicírovali s Josefem Hurtou a poslední předprázdninový čaj jsme vypili zaposlouchaní do příběhů vzácných biblických tisků s Janem Talafantem.

„Čaje o páté“ se staly příležitostí k pozvání do nově zrekonstruovaných sborových prostor. Potkáváme se tu nejen s křesťany z blízkého okolí, ale také s jejich nevěřícími spolupracovníky a přáteli.

A protože léto bude spíš lákat na ledovou kávu, příští „Čaj o páté“ jsme si naplánovali na 27. září, kdy nás svou návštěvou poctí Jiřina Gina Čunková a podělí se s námi o svůj životní příběh, který vepsala do knihy GINA - PŘÍBĚH ZPĚVAČKY A AUTORKY KŘESŤANSKÝCH PÍSNÍ. Tak si tohle datum nezapomeňte poznačit do diáře.¨

Jana Peřtová,
kazatelka v Bruntále a Suchdole nad Odrou

Nejsem chyba

Sledovala jsem s napětím přípravu Exit tour v Krnově. Programu jsem se mohla účastnit jen jeden den a byla jsem ráda, že mi ostatní povinnosti dovolily přijít i na koncert rapera Faith Child do klubu Kofola na samém okraji města.

Potkat se s teamem mladých lidí, pro které je sdílení evangelia největší životní vášní, je samo osobě velkým povzbuzením. V klubu bylo plno. Pozvané děti s rodiči, mladí lidé i modlící se křesťané se mezi sebou zdárně promíchali. Bavili se, zpívali, tančili, skákali. I já jsem se přidala. Rapové pasáže jsem si jen tak pro radost doplňovala jednoduchými anglickými frázemi. Modlila jsem se: „Naplň toto místo Duchu svatý a vygumuj všechny chyby, které ničí těmto lidem život.“ Zpívala jsem si anglicky a můj nápad s gumováním chyb se mi zdál poněkud legrační. Jenže hned jak píseň skončila, vyprávěl frontman svůj příběh:

„Vypadalo to, že jsem jen chybou, omylem, že bych se vlastně neměl narodit. Moje maminka vážně uvažovala o potratu, když zaslechla Boží hlas, jak ji povzbuzuje, aby si mě nechala a důvěřovala Bohu, protože budu jednou Božím služebníkem. A tak jsem se narodil ne jako omyl nebo chyba ale jako dítě víry - Faith Child. A ani nikdo z vás tu není náhodou, nejste chybou ani omylem. Jste tu správně… “

Věřím, že podle zaslíbení Bible, se v ten večer modlil Duch Svatý, mojí neumělou angličtinou a pomalu se mi taková modlitba stává zvykem. Kéž bychom s Boží pomocí dokázali gumovat chyby v lidských životech a dodávat lidem jistotu, že sám Bůh jim připravil místo, pro které stálo za to se narodit.

Jana Peřtová,
kazatelka v Bruntále
a Suchdole nad Odrou

Synod 2026

Ve dnech 21.–23. 5. zasedal synod Českobratrské církve evangelické. Bylo to poslední řádné zasedání tohoto synodu (synod podle církevních řádů trvá čtyři roky a má každý rok jedno řádné zasedání). Stalo se pěkným zvykem, že poslední zasedání se nekoná v Praze, ale hostí je některý ze seniorátů, aby synodálové měli možnost seznámit se s realitou církve jinde než v Praze. Tentokrát to byla končina pro nás skutečně exotická – seniorát západočeský – a místem konání byl Cheb.

Synod je hlavním řídícím orgánem Českobratrské církve evangelické – projednává otázky duchovní, rozhoduje o věcech organizačních, volí Synodní radu a některé další funkce v církvi, podle potřeby vydává stanoviska k různým společenským problémům, a podobně. Účastní se jej něco přes šedesát hlasujících (volení zástupci seniorátu, synodní rada, zástupci bohoslovecké fakulty) a dalších asi dvacet účastníků s hlasem poradním (zástupci mládeže, studentů bohosloví, Diakonie ČCE, Jeronýmovy jednoty, pracovníci ústřední církevní kanceláře, právník, a další). Synodu se účastní také hosté – z partnerských církví v zahraničí nebo z české ekumény. Setkání na synodu jsou skoro stejně důležitá jako samotné jednání. V „kuloárech“ se domlouvají společné akce, vytvářejí dokumenty, vyjasňují otázky, navazují přátelství – prostě i tady vzniká společenství církve, těla Kristova.

Na programu letošního synodu byly mimo jiné: zprávy o stavu církve, zpráva o Diakonii ČCE, o církevním školství, o práci s mládeží, o církevních financích (synod schvaluje hospodaření církve za předchozí období a rozpočet na další rok, musí odsouhlasit investice nad 10 miliónů korun), schválení etického kodexu pro bezpečné prostředí v církvi (ve smyslu ochrany zranitelných členů a účastníků našich setkání, prevence zneužití moci v církvi a jiných nebezpečných výstřelků), snížení volebního věkového limitu, otázky slučování sborů a seniorátů, souvislost křtu a členství v církvi, jednotný postup sborů při platbách za svatby nebo pohřby, platy farářů v budoucích letech a nájemné na farách, kaplanství v Diakonii a dalších sociálních službách, další vzdělávání kazatelů, a zvláště jáhnů, prohlášení k sudetoněmeckému sjezdu v Brně, rozšíření časového úseku pro konání výročních sborových shromáždění, rozhovor o křtu a členství v církvi, a spousta dalších…

4. zasedání 36. synodu Českobratrské církve evangelické přijalo toto prohlášení:

Synod Českobratrské církve evangelické vítá každé úsilí, které směřuje ke smíření mezi jednotlivci i mezi různými skupinami. Proto oceňujeme dobrou vůli spolku Meeting Brno a Sudetoněmeckého krajanského sdružení, kteří se o svatodušních svátcích 2026 odvažují udělat další krok na cestě vyznání a smíření historických vin.

K principům naší víry patří odpuštění a pozvání ke smíření, které rozpoznáváme v příběhu Ježíše Krista. Naše církev se po desetiletí aktivně podílí na procesu česko-německého smíření. K němu patří poctivé pojmenování utrpení i vin, které na obou stranách poznamenaly společné dějiny. O to bolestněji vnímáme snahy zneužít historických zranění k opětovnému rozdmýchávání kolektivní nenávisti a předsudků v souvislosti se Sudetoněmeckým dnem v Brně.

Naše dějiny nás učí, že podněcování strachu a nepřátelství vůči skupinám obyvatel vždy vedou ke špatnému konci. Obracíme se proto na politiky i veřejně činné osoby, aby se nepodílely na atmosféře nenávisti a nacionalistické propagandy.

Jsme solidární s těmi, na které současné rozdmýchávání této nenávisti tíživě dopadá.

V Chebu 23. května 2026
ŠJ

Jak se žije křesťanům v Nové Kaledonii?

V neděli 31. 5. bude v Krnově hostem bratr Jan Mikschik z Horní Čermné. Poslouží nám kázáním při ranních bohoslužbách, pochutná si s námi na společném obědě, a po něm bude vyprávět, čím žijí křesťané a evangelíci v Nové Kaledonii. Pokud nevíte, kde hledat Novou Kaledonii, nebo pokud jste nikdy neslyšeli o křesťanech na tichomořských ostrovech, využijte tuto příležitost nahlédnout do krajů pro nás skutečně exotických. Možná se dozvíme i to, jak se jezdí po tichomořských atolech na českém skládacím kole…

Bratr Jan Mikschik je farářem naší církve, začínal jako vikář v Orlové, jako farář pak v Krouně, a nyní v Horní Čermné. V Nové Kaledonii pobýval dvakrát, pokaždé několik měsíců, takže získal podrobný vhled do života církví i jednotlivců a bude moci odpovědět na všechny naše rafinované otázky.

ŠJ

Rozhovor s varhanářem Ivanem Bokem

Touha porozumět tomu nádhernému nástroji

Varhany jsou největší a mechanicky nejsložitější hudební nástroj. Naše varhany vyrobila v roce 1902 jen 400 m vzdálená firma Gebrüder Rieger (Rieger-Kloss). Byla to největší varhanářská firma habsburské monarchie. Pod značkou Rieger dodnes vyrábí nástupnická firma v rakouském Schwarzachu. Krnovská firma do roku 2014, kdy ukončila činnost, vyrobila okolo 3700 opusů.

Varhany v krnovském evangelickém kostele byly vedeny jako ukázkový nástroj pro zákazníky, kteří přijeli do Krnova. A protože se na ně hrálo už více než 120 let, zasloužily si generální opravu. Velkého úkolu se ujal krnovský varhanář Ivan Bok. I když je velmi vytížený, našel si čas na odpovědi na mé všetečné otázky.

● **Ivane, kde jsi získal vzdělání k profesionální opravě a renovaci „královských nástrojů“? A co tě vedlo k rozhodnutí stát se varhanářem? Podnikat v této profesi není jednoduché. Baví tě to?**

Pocházím z Prahy. V době mého mládí jsem chodil zpívat do pěveckého sboru v chrámu sv. Ducha v Dušní ulici. Stály tam varhany (myslím, že ještě dnes stojí) v dosti špatném stavu. Místní varhaník si je opravoval sám, ale neměl na to moc času. Tehdy mi dovolil, abych do varhan trochu „hrábnul“. A ve mně se zrodila touha porozumět tomuto nádhernému hudebnímu nástroji a věnovat se jejich opravám a renovacím. Absolvoval jsem Varhanářskou školu tady v Krnově. V devadesátých letech škola valnou úroveň neměla a po odborné stránce mi moc nedala. Dnes má úroveň mnohem lepší. V profesním postupu mi pomohlo období, kdy jsem pracoval pro krnovského varhanáře Jaromíra Kánského. Dalším obohacením byla pro mě možnost pracovat v menší varhanářské firmě ve Švédsku. Rád na to období vzpomínám – stavěli jsme varhany do Rakouska. Po návratu do Krnova mě čekalo další učení a učení, ale to už na vlastních zakázkách. I tady ve vašem kostele jsem některé věci musel dělat úplně poprvé. A když se ptáš, jestli mě to baví, odpovím: „Proces oprav mě někdy dost štve, ale výsledek, ten mě opravdu baví.“

● **Jaká byla největší výzva, kterou jsi musel coby varhanář překonat?**

Ano. Pamatuji na velké výzvy. Hodně zajímavá byla účast na projektu restaurování barokních varhan v kostele sv. Markéty v Kašperských Horách. Chatrný píšťalový fond, ale historicky cenný a já musel dát nástroji zvuk tak, aby se líbil lidem. Něco podobného jsem řešil v Opočně – malé barokní varhánky. Tam mi zase dělá radost, že Jaroslav Tůma (známý český varhaník, cembalista, pedagog.) už natočil CD a každý rok se tam koná soutěž ve hře na varhany. Hraje spousta varhaníků a pak se fotí u hracího stolu, který jsem musel vymyslet, protože starý se nedochoval. To mi přináší uspokojení. Velkou výzvou byla také oprava varhan v evangelickém kostele v Praze na Korunní ulici, kde jsem se musel naučit intonovat stylem skoč do vody a plav. A také trochu pociťuji hrdost na to, že pro baziliku sv. Markéty na pražském Břevnově jsem měl za úkol rozmístit všechny píšťaly a dovést do nich vzduch. Bylo to složité zadání, protože firma Kánský-Brachtl, která tehdy nové varhany stavěla, je musela vestavět do velmi atypické barokní skříně navržené architektem Dientzenhoferem.

● **Varhany se často označují jako „královský nástroj“ a v mých uších opravdu královský je. Ale zdá se mi, že dnes už varhanní hudba není moc populární a zájem o varhany klesá. Vnímáš to také tak? Je možné hrát i moderní varhanní hudbu?**

S tím nesouhlasím. To pak někdo může říct, že moderní nejsou ani housle, trumpeta nebo klavír. Dnes si člověk může pustit cokoliv a pouštět pořád dokola nahrávku jednoho interpreta a nepotřebuje lokální živé hudebníky. Rozmohla se elektronická hudba a šíří se i hudba vytvořená umělou inteligencí. Dochází k tomu, že se ztrácí základna hudebníků. Varhany vyžadují od varhaníka velkou univerzálnost. Změnila se konzumace hudby. Samozřejmě, že se dá na varhany hrát a hraje se moderní hudba, jsou však navázány na hudební prostor. Hraje se i na repliky středověkých varhan, přicházejí posluchači, kteří jsou zvědaví na jejich hudební jazyk nebo se při poslechu úplně pohrouží do meditace. Faktem je, že s příchodem počítačů vznikl nový druh hudby, kde se vyskytují noty, které kdyby dal kapelník na pult živým muzikantům, tak by mu to hodili na hlavu, že nejsou roboti.

● **Ivane, řekneš něco o sobě?**

Narodil jsem se v Praze v r. 1975. Mám dvě sestry a bratra. Jedna moje sestra, která hraje na housle, si vzala houslistu magdeburské opery a žije tam (v Německu); druhá sestra, která hraje na basu, je advokátka. Jednu babičku mám v Moskvě, je jí 93 let a táta tam pravidelně jezdí za příbuznými. Jsem s nimi také v kontaktu, ale jen telefonickém nebo přes mail. Babička je dcerou dvou profesorů Lomonosovovy univerzity, kteří si o komunistech mysleli svoje. Dědeček jel do Moskvy studovat přírodovědu, tam se s babičkou poznali a pak se vzali. Babička přežila Stalina a já doufám, že přežije i Putina. Ale jestli chceš slyšet, zda jsem vyrostl v křesťanské rodině, tak to opravdu ne. Ale měli jsme rádi náboženské umění a ctili desatero přinejmenším od čtvrtého přikázání dál.

● **To znamená, že víra pro tebe nebyla něco samozřejmého. Vlastní cestu k Bohu sis musel najít sám.**

Ano. U nás je to tak, že každá generace má jiný postoj k víře. Ani prarodiče z matčiny nebo otcovy strany nebyli aktivní věřící a nechodili do kostela. Možná to není dobře vyjádřeno. Každá generace měla svůj vlastní postoj k víře. Praprarodiče žili ve špatné době. Zažili 1.sv. válku, hrůzovládu Němců, pak komunistů, vyhnání Němců (část byla česko-německá). V pří-

mém přenosu viděli, jak se z víry nebo křesťanství stává buď tvrdost nebo intelektuální záliba nebo také setrvačnost – kdy si lidé nekladou otázky. Ale táta je pokřtěný v roce 1957 v Moskvě, protože babička i prababička to ctily. Ale v naší rodině nás k Bohu nikdo nevedl. Mám však jednoho bratrance, který je také katolík jako já a má velkou rodinu.

Já sám jsem byl pokřtěn tady v Krnově ve svých 22 letech. Nezažil jsem výraznou konverzi. Prostě jsem chodil zpívat do chrámového sboru a postupně jsem dospěl k postoji, že víra v Boha je něco, co dává člověku smysl bytí; odkud jsem přišel a kam směřuji…?

● **Co stavíš do popředí svého života, co je pro tebe vzácné? A za co jsi ve svém životě nejvíce vděčný?**

Nevím. Mám dlouhodobě depresi. Určitě jsem vděčný manželce a rodině, že s nimi žiji. A co stavím do popředí svého života? Určitě ne sebe, i když to tak někdo v mém okolí může vnímat.

● **Máš pokračovatele?**

Varhanářství kdysi bývala vícegenerační záležitost. Místo starých chlapů nastoupili v řemesle synové. Dnes to tak už není. Mladí kluci varhanáři, kteří přišli do Krnova udělat varhanářskou školu a byli by schopni táhnout řemeslo dál, odchází a firmu si zřídí jinde. Také můj syn Mikuláš by podle mě zvládl opravovat varhany lépe než já, ale rozhodl se pro VUT v Brně. Takže momentálně nástupce nemám a ostatní krnovští varhanáři také ne. Čas ukáže.

Ivane, děkuji za setkání. Přála bych si, aby právě v dnešní době, kdy se všechno tak rychle mění a lidé hledají věci, které jsou osvědčené, našli znovu zálibu v tichu a třeba i v poslechu varhanní hudby.

Tamara Maláčová

	fakturovaná částka	**Finanční zdroje**	částka daru nebo dotace
rok 2023 (1. etapa)	187 429,– (květen 2023)	Moravskoslezský kraj	500 000 Kč
	211 629,– červenec 2023)	Jeronýmova jednota	100 000 Kč
	334 565,– (listopad 2023)	město Krnov	50 000 Kč
	270 435,– (listopad 2023)	sbor ČCE v Krnově	354 058 Kč
	1 004 058 Kč		**1 004 058 Kč**
rok 2024 (2. etapa)	295 240,– (červenec 2024)	Moravskoslezský kraj	280 000 Kč
	130 317,– (říjen 2024)	Česko-něm.fond budoucnosti	240 000 Kč
	141 933.- (listopad 2024)	Donio s.r.o.	29 000 Kč
		sbor ČCE v Krnově	18 490 Kč
	567 490 Kč		**567 490 Kč**
Cena obnovy varhan celkem			**1 571 548 Kč**

Prachy, prachy, prachy…

Jak jsme na tom s penězi?

Krnovský sbor zvládá s odřenýma ušima našetřit prostředky na všechny nezbytné výdaje plus maličko navíc. Ovšem vzhledem k množství nepředvídaných oprav v loňském roce, máme ve výsledku mínusovou tendenci.

Podařilo se nám získat nějaké granty a dotace na koncerty a akce, jsme za ně velmi vděční – ať už je to příspěvek státní, městský nebo vnitrocírkevní. Tyto prostředky jsou ovšem obvykle smluvně vázané na konkrétní účel a musí se k nim doplnit nějaký díl vlastních prostředků.

V tuto chvíli sháníme peníze na doplnění a vybavení kuchyňky v kostele a na zařízení prostor pro mládežnický klub. Pokud byste chtěli tyto záležitosti podpořit, prosíme domluvte se s bratrem pokladníkem, kurátorem nebo farářem.

Bruntálský sbor díky velké podpoře po povodni z roku 2024 má krásně opravenou a nově zařízenou přístavbu. Nějaké drobnosti sice ještě chybí, ale prostory jsou mnohem lepší než před povodní. Zároveň jsme ovšem udělali průzkum podlahy (i toho, co je pod ní…) a zjistili, že potřebuje zásadní renovaci. Takže v tuhle chvíli máme rozkopanou podlahu a sháníme finance na její rekonstrukci. Máme obavy, že budeme muset sáhnout do rezervy, která vznikla prodejem pozemku ve Dvorcích, což by bylo škoda.

Stejně tak momentálně vyhlížíme rozhodnutí Synodní rady ohledně toho, jestli ústředí církve bude sbor v Bruntále dva, tři roky podporovat a platit nám naši jáhenku nebo ne. Rozhodnutí by mělo padnout nejpozději začátkem června, a podle něj uvidíme, jestli se nám uvolní ruce nebo jestli naopak náklady na plat nespolknou zbytek financí ze zmíněného prodeje pozemku.

Prosíme, zvažte, jestli byste mohli a chtěli něco z těchto potřeb finančně podpořit – svou podporu můžete poslat na účet sboru:

Krnov: 1845328379/0800
Bruntál: 107-7592000267/0100

Děkujeme.

ŠJ

Dva koncerty v krnovském kostele

V krnovském kostele se v posledních dvou měsících konaly dva zajímavé koncerty.

Při prvním z nich, v úterý 14. 4. zazněla zvučná španělština kolumbijského zpěváka a adventistického misionáře Camila Freymana. Písně v populárním stylu s nahraným doprovodem, a dokonce i promítanými videoklipy, texty z Bible i ze života, zazpíváno s citem i přesvědčením. Mezi písněmi zpěvákovo vyprávění o vlastním životě a svědectví o jeho setkáních s Bohem a Jeho láskou. Koncert vyslechlo přibližně čtyřicet posluchačů a všichni odcházeli spokojení.

V sobotu 9. 5. se z našich reproduktorů linul jemný básnický folk z Vysočiny. Hrálo nám trio jménem Listověj, které zhudebňuje texty různých autorů, většinou s návazností na různá místa Českomoravské Vysočiny. Hudební obsazení kytara, flétna, housle, střídané s cajonem a pěkně vyladěný trojhlas příjemně hladilo duše posluchačů.

ŠJ

Velikonoční hra 2026 z pohledu herce

Ve vzduchu visí napětí. Něco se děje. Pod olivovníky v Getsemanské zahradě se jedním polibkem na tvář strhne nezastavitelná lavina událostí. Jidáš zradil. Za třicet stříbrných zradil Ježíše a vydal ho tím do rukou Židů, farizeů a zákoníků, kteří křičí: „Pryč s ním! Ukřižujte ho!“

Jednoho z farizeů vidím přímo před sebou. Setkáváme se ale v chrámové lodi kostela, kde nacvičujeme každoroční velikonoční divadelní hru. Jeho kostým, který se letos věrně podobá rouchům, která farizeové v Ježíšově době nosili, společně s jeho dlouhým a šedým plnovousem, na mě mocně působí. Já opravdu vidím farizee na vlastní oči! Je to tak neuvěřitelné. Postava, kterou znám z Bible, ožívá a stojí přede mnou. Je to silný zážitek. A nejen to.

Přicházím ve skupině žen ke hrobu, kam položili Ježíšovo ukřižované tělo. Tuto roli hraji už podruhé. A i přes to, že je to pouze zkouška divadelní hry, je to pro mě velmi emotivní chvíle. Slzy se mi derou do očí a u srdce je mi opravdu úzko. Uvědomuji si totiž, že přicházím ke hrobu mého Spasitele. Ke hrobu Ježíše Krista, který se za mne nechal přibít na kříž a zemřel za mé hříchy. Opět tento příběh pro mne ožívá a je mi opravdu smutno. Ale ne na dlouho. Protože Ježíš se nám ženám u hrobu zjevuje vzkříšený. Smrt ho nemohla udržet ve své moci, protože Bůh Jej vytrhl z bolestí smrti a vzkřísil Jej. A tak můžeme s radostí běžet chrámovou lodí a volat: „Hrob je prázdný! Ježíš je vzkříšený! Ježíš žije!“

Veronika Sabová, AS

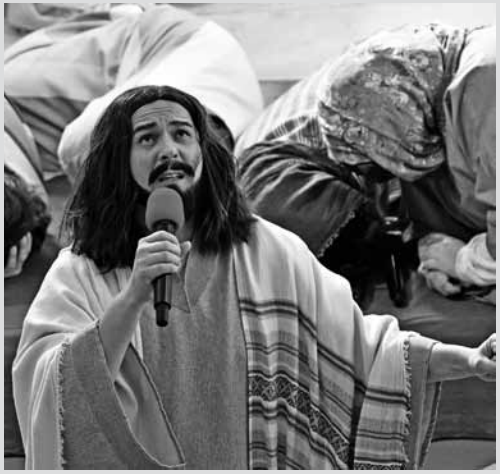

Historie

Drahá sestra Rut Nývltová

Uteklo 55 let od doby, kdy přišel do našeho sboru nový kazatel Bronislav Kielar. My tak získali nejen kazatele s rodinou, ale také přátelskou rodinu z Prahy. Konkrétně úžasnou Draholavu Rut Nývltovou – rodnou sestru Jarmily Kielarové. Do Krnova často přijížděla s manželem a dvěma dětmi a ochotně se zapojovala do sborových akcí. Při různých příležitostech obohacovala se svou dcerou Světluší a synem Tomášem program hrou na housle a violoncello nebo sólovým zpěvem. První vystoupení máme zaznamenáno v kronice 9. 7. 1978 při otevření nově opraveného kostela. Rut se nezalekla ani namáhavé fyzické práce, například když jsme v letech 1975–78 z velké části svépomocí opravovali kostel.

Ovšem nejintenzivnější vztah jsme s Rut Nývltovou navázali, když se jako dirigentka ujala našeho pěveckého kroužku v r. 1999. Jistě si byla vědoma toho, že před ní nestojí žádné školené hlasy, ale viděla, že se snažíme dělat maximum. A tak nikomu ani nevadilo její laskavé napomínání při nácviku písní: „Páni bratři, co mi to tam děláte!“ Šířila kolem sebe atmosféru radosti a vděčnosti za to, že k oslavě Boží můžeme všichni společně zpívat. Když v r. 2015 odcházela a taktovku předala JUDr Jiřímu Plevovi z Bruntálu, dali jsme jí drobný dárek (velký dar by stejně nepřijala) – loutku dirigentky. Byla to obyčejná věc, ale myslím, že jí udělala radost.

• *D.R.Nyvltova - figurka a o Velikonocích v Krasově.*

Sestra Rut, příkladná v obětavosti, uplatňovala dary přijaté od Pána. Krnovská rodačka Romana Sedláčková, nyní Fridrichová, vzpomíná: „Sestru Rut jsem znala od mého dětství, protože pravidelně jezdila do Krnova. Velmi osobní vztah jsme navázaly v letech 2021-22, kdy jsem se z Německa přesunula do Prahy. Byla pro mě andělem, kterého poslal Pán Bůh. Navštěvovaly jsme se, jezdily do Braníka na bohoslužby i biblické hodiny. Vzpomínám, a možná si i někteří krnováci vzpomenou, jak před svými padesátinami přijela na kole z Prahy do Krnova. Cesta trvala 3 dny. Prostě neuvěřitelně vitální žena. Její odchod byl pro nás trochu šok. Ale já věřím, že Rut se jen přemístila do nebeského království a tam nacvičuje chválící písně k oslavě Nejvyššího.“

Sestra Nývltová se narodila v r. 1937 v české vesnici Michalovka na Volyni. Volyňští Češi prožívali těžké období během války od německých či sovětských vojáků, po válce od komunistů. Víra v Boha byla jediné, co jim zbývalo a z čeho čerpali. Po válce vystudovala v Praze Pedagogickou fakultu, obor ruský jazyk a literatura. Psal se však rok 1959, a kdo byl praktikujícím křesťanem a nebyl členem komunistické strany, nesměl učit. Ona však nezahořkla. Uplatnila se v nakladatelství Lyra Pragensis, vystudovala dirigentství, dělala překlady a učila se další cizí jazyky. Žila užitečně a k prospěchu svému okolí bez nároku na odměnu. V našich krnovských srdcích je zapsána nesmazatelným písmem. Do náruče svého Pána, kterého celý život milovala, odešla 20. ledna 2026.

VM

Okrsková bohoslužba a sborový víkend

Zveme vás na bohoslužbu v neděli 14. 6. v 10.00 v Krasově. Bude to společná bohoslužba sborů v Bruntále, Krnově, Opavě a Vítkově, tedy příležitost se setkat s lidmi z jiných společenství, oslavovat společně našeho Pána, sdílet své radosti i starosti, nebo jen poklábosit a opéct si buřta.

Pro ty, kdo by chtěli lidi ze sousedních sborů poznat ještě lépe, je tady pozvání na celý víkend. Máme domluvené pokojíky na zámku Hošťálkovy už od pátku a místa je dostatek. Nabízejí se pokoje dvou- až čtyřmísté v podkroví zámku za cenu 350,– Kč za osobu a noc, se společným sociálním zařízením na chodbě, pro případné dobrodruhy je možné nocovat ve stanu v zámeckém parku.

V ceně není zahrnuto jídlo, jen ubytování.

Program bude velmi flexibilní: v pátek večer se domluvíme, co chceme podniknout další den. Možností je mnoho: výlet do hor, procházka po dědině, placatění v zámeckém parku, táborák, kavárna, muzicírování, hry, rozhovory, společná modlitba... V neděli pak je možné do Krasova dojet auty nebo přejít přes kopec pěšky (cca 6km).

Pokud se chcete přidat, přihlaste se u svého faráře nebo kurátora, případně přímo na emailu: krnov@evangnet.cz.

Těším se na setkání s vámi.

Narozeniny ve sboru v červenci až září 2026

Milí oslavenci – vy, kdo slavíte narozeniny v uvedených měsících: Přijměte naše blahopřání s přáním pevného zdraví a Boží ochrany.

Redakční rada Dobrého Pastýře, květen 2026

KRNOV:

ČERVENEC:

Rostislav **Čičman**, Jirka **Dolková**, Vítězslav **Maláč**, Daniel **Strádal** (Praha), Ludmila **Vajdová**, Jana **Maláčová**, Miroslava **Šimarová**, Emilie **Čičmanová**, Josef **Ničman**.

SRPEN:

Jiří **Sedláček**, Bedřiška **Matičková-Marková** (Praha), Pavel **Loyda**, Miroslava **Dofková**, Šimon **Hoferek**, Romana **Fridrichová** (Sedláčková), Drahomíra **Polášková**.

ZÁŘÍ:

Marcela **Marková**, Thomas **Severin**, Eva **Loydová**, Eliáš **Marek**, Radek **Loyda**, Jiří **Marek st.**, Marika **Gazdágová**, Štěpán **Marek**, Alexandr **Yuhas**, Lukáš **Křehlík**, Jiří **Šimek**.

BRUNTÁL:

ČERVENEC:

Slavomír **Darida**, Jiří **Darida ml.**, Martin **Kielar**

SRPEN:

Bohuslav **Darida**, Natálie **Waldová**

ZÁŘÍ:

Eugenie **Daridová**

EXIT KLUB KRNOV

KLUB JE KAŽDOU **STŘEDU**
OD 17:00

HLEDÁŠ

- **BEZPEČNÉ** A **POHODOVÉ** MÍSTO PRO MLADÉ?
- PROSTOR, KDE TĚ **NEBUDE** NIKDO **SOUDIT**?
- MÍSTO, KDE MŮŽEŠ BÝT **SÁM S SEBOU**?
- **POKEC, ZÁBAVU, HRY**
- NĚKOHO, KDO **VYSLECHNE** TVÉ RADOSTI, STAROSTI I TRÁPENÍ?
- NOVÁ **PŘÁTELSTVÍ**?

TAK PRÁVĚ PRO TEBE JE **EXIT KLUB KRNOV!**

DOZVÍŠ SE VÍCE:

PŘIJĎ. ZŮSTAŇ. BUĎ SÁM SEBOU.
TADY JSI VÍTÁN. ♡

BEZPEČNÉ · BEZ PŘEDSUDKŮ · RESPEKT · SPOLU · ZÁBAVA